

1. DATOS IDENTIFICATIVOS DA DISCIPLINA	
CÓDIGO	
MATERIA	Deseño Personaxe
DISCIPLINA	Deseño do personaxe I
TITULACIÓN	Grao en Arte dramática
ESPECIALIDADE	Interpretación
ITINERARIO	Interpretación textual e Interpretación xestual
CURSO	3º curso
CRÉDITOS ECTS	5 créditos
CARÁCTER	Obrigatoria
DEPARTAMENTO	Escenografía
CENTRO	ESAD de Galicia
COORDINADOR/A	Carlos Pinilla
DOCENTES	Nome e apelidos: Carlos Pinilla Trujillo Horario titorías: Luns de 16 a 19 h. Despacho: Deseño e creación escénica Servizos 2 Contacto: carlospinilla@edu.xunta.es
DESCRICIÓN	Domínio específico das ferramentas precisas para o recoñecemento e a análise dos signos que emiten o corpo, e o vestido do/a actor/actriz, para a súa creación segundo os requirimentos do personaxe. Coñecemento e utilización dos principios de estrutura, cor e volume, aplicados, ao vestiario do personaxe.
COÑECEMENTOS PREVIOS	O alumno debe ter coñecementos básicos sobre o contexto histórico onde se vai desenvolver cada tema da materia.
LINGUA EN QUE SE IMPARTE	Galego ☒ Castelán ☒ Inglés ☐

2. COMPETENCIAS	
COMPETENCIAS TRANSVERSAIS DE GRAO	
T2	Recoller información significativa, analizala, sintetizala e xestionala adecuadamente.
T3	Solucionar problemas e tomar decisións que respondan aos obxectivos do traballo que se realiza.
T6	Realizar autocrítica cara o propio desempeño profesional e interpersonal.
T17	Contribuír coa súa actividade profesional á sensibilización social verbo da importancia do patrimonio cultura, da súa incidencia nos diferentes ámbitos e na súa capacidade de xerar valores significativos.
COMPETENCIAS XERAIS DA TITULACIÓN	
X1	Fomentar a autonomía e autorregulación no ámbito do coñecemento, as emocións, as actitudes e as condutas, mostrando independencia na recollida, análise e síntese da información, no desenvolvemento de ideas e argumentos dunha forma crítica e na súa capacidade para a propia motivación e a organización nos procesos creativos.
X3	Potenciar a conciencia crítica, aplicando unha visión crítica construtiva ao traballo propio e aos demais, e desenvolvendo unha ética profesional que estableza unha relación adecuada entre os medios que utiliza e os fins que persegue.
X5	Fomentar a expresión e a creación persoal, integrando os coñecementos teóricos, técnicos e prácticos adquiridos; mostrando sinceridade, responsabilidade e xenerosidade no proceso creativo; asumindo o risco, tolerando o fracaso e valorando de maneira equilibrada o éxito social.
X6	Desenvolver unha metodoloxía de traballo, estudo e investigación encamiñada á autoformación na propia disciplina, procurando ámbitos axeitados para a formación continuada e para adaptarse a diversas situacións, especialmente ás derivadas da evolución da súa profesión.
COMPETENCIAS ESPECÍFICAS DE ESPECIALIDADE	
EE1	Concibir as ideas e propostas que fundamentan a creación do deseño, explorando a dinámica do espazo, do corpo, e da luz, valorando as súas propiedades representativas e a súa calidade estética.
EE2	Proxectar a composición do deseño a través do uso do coñecemento dos procedementos técnicos e de representación.

EE3	Planificar e facer o seguimento do proceso de realización da creación, aplicando as metodoloxías de traballo pertinentes.
EE6	Estudar o feito escénico a partir de diferentes métodos e coñecer aspectos básicos na investigación escénica.

3. OBXECTIVOS DA DISCIPLINA	COMPETENCIAS VINCULADAS
1. Adquirir coñecementos da evolución das formas de vestir nos diferentes períodos históricos.	T2, X1, X5, X6, EE2, EE6
2. Diferenciar as funcións sociais do vestiario o longo da historia	T2, T17,, X1, X5, X6, EE2, EE6
3. Coñecer os téxtiles usados para a confección dos traxes.	X5, X6, EE2
4. Estimular a capacidades investigadora do alumno na busca de nova información.	T2, T6, T17, X1, X3, X5, X6, EE1, EE2, EE6
5. Transformar os coñecementos teóricos en prácticos, para así poder usalos en futuras materias de deseño de personaxe.	T2, T3, X3, X5, X6, EE2, EE3
6. Asociar as formas da silueta humana cos traxes estudados.	T2, X5, X6,EE6,
7. Coñecemento dos complementos usados en cada época.	T2, T6, X5, X6, EE6

4. CONTIDOS		
TEMAS	SUBTEMAS	SESIONES
1.O traballo do figurinista a través do estudio da historia do traxe real e teatral.	1.1. O papel do figurinista dentro do equipo artístico, a súa relación co actor. 1.2. O figurín teatral, o personaxe y o actor. o xesto e o corpo en movemento. 1.3. O traxe teatral para grupos humanos representacions corais, sentido e forma. 1.4. Fundamentos básicos do deseño: forma, color, textura e composición. 1.5. Dende os esquemas xeométricos hasta la figuración: construcción de collage. 1.6. Organización, mantemento y orden del vestuario teatral en la compañía: autonomía del actor.	10
2.A realización do figurín	2.1 Breve estudo da anatomía do corpo humano: proporcions e posturas básicas para o desenvolvemento de figurinos. Traballo con plantillas e debuxo al natural. 2.2 Técnica a desenvolver (colaxe, técnica mixta, aguadas, técnica secas, etc...) 2.3 Entrega final ou "final art"	6
3. Indumentaria na Antigüedad, Exipto Grecia e Roma	3.1 Características xerais do traxe prehistórico. 3.2. Características xerais do traxe exipcio: pezas fundamentais e simboloxía. 3.3. Grecia e Roma: drapeados, indumentaria na traxedia e comedia clásica.	6
4. A Edad Media	4.1.Características xerais: dende Bizancio ata ou gotico. 4.2. Baixa e alta edad media	3
5.Renacimiento y teatro Isabelino	5.1. Renacemento italiano 5.2. Renacemento inglés e o teatro isabelino 5.3. Renacemento español	6
6. Barroco y Rococó	6.1. O vestiario do Seculo de Ouro español e o traxe de corte: As Meninas. 6.2. O vestiario dos grandes espectáculos de corte en Francia 6.3 s. XVII 6..4 s. XVIII	6
7. Século XIX y XX	7.1. O estilo imperio 7.2. Pre Restauración	6

	7.3. Restauración 7.4. ó Neo-Rococó, crinolinas, polisonas 7.5. A Belle Epoque, e as primeiras vanguardias do s. XX 7.6 Os anos 30, Hollywood dourado 7.7 Anos 40 e 50: antes e despois da Segunda Guerra Mundial. 7.8 Anos 60: alta costura e contracultura.	
8. traballos creativos relacionados coa moda.	8.1. o director de arte; Arte y moda. 8.2. Sesión de estilismo 8.3. Editorial de moda.	2
TOTAL SESIONES		45

5. PLANIFICACIÓN DOCENTE

Actividade / Número de horas	Presencial (horas)	Non presencial (horas)	Total
Actividades introductorias	2		2
Exposición maxistral	20		20
Exposición práctico-teórica	10		10
Práctica individual	10	12	22
Práctica colectiva	4		4
Obradoiro			
Seminarios			
Actividades complementarias		6	6
Outros	2		2
Titorías individuais	2		2
Titorías de grupo			
Actividades de avaliación. Probas	2	2	4
Actividades de avaliación. Presentacións / mostras			
Actividades de avaliación. Revisión	8	10	18
			90

6. PLANIFICACIÓN DOCENTE E METODOLOXÍAS DE ENSINANZA E APRENDIZAXE

Actividades	Descrición
Actividades introductorias	Presentación do docente e do programa da materia. Rexistro das expectativas do alumno en relación á materia. Formulación de dúbidas por parte do alumno.
Sesión maxistral	Exposición por parte do docente dos contidos da materia acompañándose de imaxes ou outros medios audiovisuais. Explicación das bases teóricas e técnicas para a realización das actividades e prácticas a realizar na aula ou fóra dela.
Traballos de aula	Tratarase de realización de exercicios prácticos relacionados co deseño de indumentaria escénica, así como de exercicios orientados a estimular a creatividade no plano das artes plásticas e visuais. Así mesmo o alumno poderá realizar nestas horas practicas e experimentación de técnicas relacionadas coa expresión plástica da súa práctica individual, é dicir co seu tema asignado.
Práctica individual	A cada alumno asignaráselle unha temática e un texto, dramático ou non, sobre o que facer un traballo en dúas fases: unha relacionada coa Historia do traxe e/ou da moda e outra etapa de creación do personaxe a través do deseño de vestiario. Ambas as dúas partes están vinculadas a un mesmo e único traballo.
Práctica colectiva	Análise de imaxes, debates sobre o aspecto sociolóxico da Historia da Indumentaria.

	Desenvolvemento do personaxe a través da observación dos compañeiros, da imaxe abstracta ao figurino. Xogos de investigación e experimentación plástica. Experimentación téxtil: técnicas de traballo en equipo para o desenvolvemento ou transformación de pezas sinxelas.
Exame	Exame de análise de imaxe e serie de preguntas específicas sobre o temario.
Traballos tutelados	Seguimento e orientación, para iso, será necesario un traballo constante na aula e fora dela.
Titorías	Grazas ao asesoramento, a orientación, a resolución de dúbidas e ás correccións pertinentes, ou alumno ira desenvolvendo ou seu traballo cara un resultado final óptimo
Presentación e exposición	A exposición mostra o coñecemento da materia.
Reflexión e conclusión	A corrección colectiva ten como finalidade ó aprendizaxe completa.

7. ATENCIÓN PERSONALIZADA

Seguimento	Seguimento da diversidade e da especificidade de cada proxecto.
Orientación	Orientación respecto ás dúbidas e inqedanzas que xurdan.

8. FERRAMENTAS DA AVALIACIÓN

8.1 Avaliación ordinaria

Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Entrega do traballo de tema individual Non se recollerán traballos fora do prazo salvo debida xustificación documentada.	T2, T3, X1, X3, X5, X6, EE1, EE2, EE3, EE6	30%
Nivel de concreción e investigación. Nivel de redacción e expresión escrita das ideas	T2, T3, X1, X5, X6,	5%
Exposición do traballo na aula, defensa das ideas propias a través da argumentación sobre coñecementos teóricos e sobre o aspecto creativo da súa proposta.	T2, T3, T6, X1, X3, X5,X6	5%
Presentación gráfica do traballo.	T2,X1, X5, X6, EE1, EE2, EE3	10%
Exame	T2, X1, X5, X6, EE2, EE6, T2, T17,, X1, X5, X6, EE2, EE6	25%
Realización dos exercicios prácticos na aula	EE1, EE2, EE3,EE6	5%
Participación, disciplina a hora de realizar vos traballos, actitude na aula, asistencia, puntualidade, e ou informe de titoría.	T3, T17, X5, X6	20%

8.2. Avaliación extraordinaria

Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Entrega dun traballo en dúas partes: un centrado na investigación dun tema dá Hª del Traxe no espectáculo e outro en forma de proxecto de Deseño de vestiario, que á súa vez deberá incluír unha memoria con datos sobre a época na que está ambientada a súa proposta de deseño.	T2,T3,X1,X5,X6,EE1,EE2, EE3, EE6	50%

Nivel de concreción e investigación.	T2, T3, X1, X5, X6, EE2, EX6	10%
Exame sobre vos contidos de Hª de la Indumentaria tipo test. Mais un comentario de unha imaxe	T2, T3, X1, X3, X5, EE2	30%
Presentación gráfica.	T2,X1, X5, X6, EE1, EE2	10%
8.3 Avaliación específica para alumnado sen avaliación continua / ordinaria / extraordinaria		
Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Examen teórico sobre historia de la indumentaria. En este caso no se conservarán las partes aprobadas el largo del curso.	T2, T3, X5, EE2, EE6	80%
Entrega de los paneles explicativos asignados a lo largo del curso. Las partes aprobados durante los cuatrimestres serán conservados	T2,T3,X1,X5,X6,EE1,EE2, EE3, EE6	20%

9. BIBLIOGRAFÍA, MATERIAIS E OUTROS RECURSOS

Bibliografía Básica

Breve historia del traje y la moda

James Laver

Ed. Cátedra, Madrid (1997) · ISBN 8437607329

Historia del traje en Occidente

Boucher, François

Gustavo Gili, Barcelona, 2009.

Historia del vestido

Albert Racinet

Ed. Libsa, Madrid (1989) · ISBN 8476300050

Historia de la moda. Desde Egipto hasta nuestros días

Bronwyn Cosgrave

Ed. Gustavo Gili, Barcelona (2005) · ISBN 8425220645

Cuadernos de Técnicas Escénicas. Vestuario teatral

Marisa Echarri y Eva San Miguel

Ñaque Editora, Ciudad Real (2004) · ISBN 848998705X

Bibliografía complementaria:

Historia técnica y moral del vestido

Maguelonne Toussaint-Samat

Alianza Editorial, Madrid (2001) · ISBN 8420698431

ADE Teatro, revista de la asociación de directores de escenas de España. Nº116, Julio Septiembre 2007: El vestuario y la escena.

Textiles, tendencias actuales y tradiciones.

Colchester, Chloë

Art Blume, Barcelona 2008.

Diseño de estampados.

Fernández, Ángel. Santos Quartinos, Daniela,
Parramón Ediciones, Barcelona, 2009.

Historia de la moda del siglo XX

Lehnert, Gertrud:
Konemann, Colonia 2000.

El traje en el romanticismo y su proyección en España.

Pena Gozález, Pablo.
Ministerio de Cultura, 2008.

El lenguaje de la moda

Alison Lurie
Ed. Paidós Contextos, Rubí - Barcelona (1994) · ISBN 8449300045

Diseñadores de vestuario

Deborah Nadoolman
Ed. Océano, Barcelona (2003) · ISBN 8449427207

Extreme beauty: The body transformed

Harold Koda
Metropolitan Museum of Art Serie · ISBN-10: 0300103123

Los cuerpos dóciles: Hacia un tratado sobre la Moda

Croci, Paula y Vitale, Alejandra
Ed. La Marca - Buenos Aires (2000)- ISBN-950-889-042-8

Historia técnica y moral del vestido

Maguelonne Toussaint-Samat
Alianza Editorial, Madrid (2001) · ISBN 8420698431

El lenguaje de la moda

Alison Lurie
Ed. Paidós Contextos, Rubí - Barcelona (1994) · ISBN 8449300045

Diseñadores de vestuario

Deborah Nadoolman
Ed. Océano, Barcelona (2003) · ISBN 8449427207

El vestido Habla

Squicciarino, Nicola
Cátedra, Madrid 1998.

Diseño textil: tejidos y técnicas

Udale Jenny.
Gustavo Gili, Barcelona 2008.

Moda: una historia desde el SXVIII al SXX.

Varios autores

TASCHEN, 2001.

Los ballets rusos de Diaghilev.

Obra social la Caixa, Madrid, 2011.

Moda: historia de los diseños y estilos que han marcado época.

Stevenson, N.J.

Lunweg, Madrid, 2012.

La moda parisina. Bibliotheque de l'image.

Weill, Alain

Paris, 2000.

Vestidos de mundo: desde la antigüedad hasta el siglo XIX, tendencias y estilos para todas las clases sociales.

Leventon, Melissa.

Blume, Barcelona 2009.

Ilustración de moda contemporánea: iniciación a las técnicas del dibujo.

Watanabe, Naoki

Promopress, Barcelona 2008.

9. OBSERVACIONES

CALQUEIRA DESTAS PARTES PODEN SER MODIFICADAS SEGUN ACUERDO PACTADO ENTRE PROFESOR E ALUMNO E REFLECTIDAS POR ESCRITO.